

Ana Jerman Obreza, 6. 1. 2025

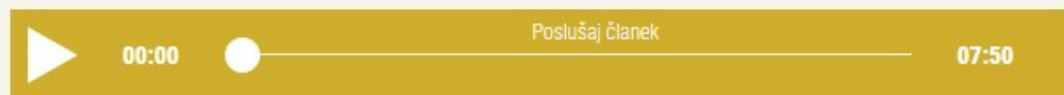
(Na)ključnost odnosov

Mark O'Halloran: Pogovori po seksu. SNG Nova Gorica, premiera 4. in 5. 12. 2024, datum ogleda ponovitve 19. 12. 2024.

DELITE NA

NATISNI

Novogoriška uprizoritev *Pogovorov po seksu* je prvo srečanje slovenskega gledališkega prostora s pisavo irskega avtorja in igralca **Marka O'Hallorana**. Tudi samo besedilo kar mrgoli od prvih srečanj – priča smo pogovorom po seksu, v katerih se protagonistka (poimenovana zgolj Ona) šele seznanja z vrsto neznancev. Živahen ritem uprizoritve določa nizanje številnih kratkih prizorov, s katerim tako avtor kot režiserka **Tijana Zinajić** in dramaturginja **Nina Kuclar Stiković** izpostavljajo razpršenost in begajoče stanje duha sodobnega človeka.

Kot montažni spoj za verižico prizorov deluje glasba (**Laren Polič Zdravič**), ki s poudarjenim ponavljajočim se ritmom in vzdihujočimi vabili na seks predstavi zagotovi uvodni vzmah. Odrsko logiko podpira scenografska jedrnatost (**Darjan Mihajlovič Cerar**) – osrednji in večinski del odra zaseda ploščad, do katere vodijo tri stopnice in vrh katere v samem centru kraljuje široka dvojna postelja. Neposredno za posteljo stoji stena, ki zmanjšuje globino odra, na kateri se ob menjavi

prizorov izpisujeta dogajalni kraj in čas; menjuje pa se tudi variacija osnovnega vzorca, ki sicer zavzema celotno površino stopnišča, ploščadi, postelje in posteljnine. Čeprav se kraji menjujejo, je dogajalni prostor v bistvu vedno isti: postelja, spalnica. Po travmatični izgubi partnerja je Njeno življenje osredinjeno na anonimna spolna srečanja – ta predstavljajo krhko podstat, ki naj vsaj količkaj osmisli nadaljevanje Njenega bivanja. Kontekst predstavljenih odnosov pomembno sooblikuje tudi oblikovanje svetlobe (**Igor Remeta**), ki je zvečine pridušena (in hladna) ali pa prizorišče le delno osvetljuje. Izkrčitev na osnovno se kaže tudi v kostumografiji (**Matic Hrovat**), saj (z izjemo F, ki predstavlja Njeno sestro) vse karakterje spoznamo v najosnovnejši obleki, spodnjem perilu. Presenetljivo očarljivo je, koliko lahko že zgolj iz izbire spodnjega perila izvemo/domnevamo o karakterju pred sabo.

Čeprav ostajajo domala vsi liki brezimni, pa nikakor niso med seboj zamenljivi – vsak od njih je svet zase. Kaj te svetove določa in poganja, se polagoma razkrije šele v daljšem časovnem obdobju in med številnimi razmeroma kratkimi srečanji. Za gledalca je ključna Njena stalna prisotnost, ki je osišče vseh srečanj; Njena od žalovanja izvotljena notranjost privlači raznolike zgodbe moških, ki kmalu po seksu že zapuščajo Njen objem. Kako jo koščki teh številnih zgodb na skrivnosten način, malo po malo, celijo, v vlogi Nje utelesi **Medea Novak**, nihajoča med krči spominjanja in razpuščenostjo samopozabe. Na odru prisotna ves čas igre, Medea Novak kot Ona odstira številne odtenke ostrine in mehko, ranljivosti, obrambne drže in napadalnosti, obupa in cinizma, radoživosti in sočutja. Vse to iz Nje izvabljaajo odnosi. Čeprav se v svojem žalovanju morda počuti omrtvičeno, jo odnosi kličejo nazaj k živosti. Spolni odnos, ki naj bi bil krona razmerja, je le maska, odstrta šele po posteljnem kravalu – besede, ki (nehote) privrejo zatem, pa zlagoma utirajo poti odnosom.

» **PO TRAVMATIČNI IZGUBI PARTNERJA
JE NJENO ŽIVLJENJE OSREDINJENO
NA ANONIMNA SPOLNA SREČANJA –
TA PREDSTAVLJAJO KRHKO PODSTAT,
KI NAJ VSAJ KOLIČKAJ OSMISLI
NADALJEVANJE NJENEGA BIVANJA.** «

Pestro paleto ljubimcev pred občinstvom oživijo štirje igralci. Kot A je **Jure Kopusar** mačističen in zoprno egocentričen, medtem ko se ego njegovega G raztaplja in staplja v jasninah in zabrisanostih tripa na mikrodozi. **Žiga Udir** kot B je šarmanten z dobro mero topline in sočutja, dobršno mero kemije pa ima z Njo tudi E, ki se trudi spoprijeti z boleznijo (in kasneje tudi izgubo) mame. Lika, ki ju odigra **Andrej Zalesjak**, pri občinstvu sprožata največ smeha, interpretira namreč fanta, ki preboleva dekle in ne more priti do dna razlogom razhoda (C), ter mladega, nadvse občutljivega in povsem samosvojega študenta umetnosti (H). **Blaž Valič** najprej prepriča v vlogi zagonetno »nahajpanega« tipa (D), ki v otopelosti čutenja išče ekstreme (droge, sadomazohistične igrice); kasneje kot J pokaže povsem drugačen obraz, saj uteleša halucinacijo Njenega preminulega partnerja. Valič J interpretira kot mirnega, malodane ravnodušnega, odprtega za dialog, a povsem brez čustvenih navezav Nanjo. Kontrapunkt vsem žensko-moškim pogovorom so pogovori med sestrama: vsak »vdor« sestre (F) je bistven za potek dramaturgije. **Ivana Percan Kodarin** kot F je neizprosna, hladna in vzvišena furija, ki jo malce omilijo šele lastne težave – vendar imata s sestro pred seboj še dolgo pot do globljega medsebojnega razumevanja.

Za interpretacijo vseh (predvsem moških vlog) je bistveno jezikovno oblikovanje. Prevod **Vesne Hauschild** je lektorica **Anja Pišot** skupaj z igralci nadgradila s preoblikovanjem v različna narečja in govore (ljubljski govor, kraški govor, primorsko narečje, gorenjsko narečje, »argentinska slovenščina« idr.). Govorno diferenciranje ključno podpira izoblikovanje posamičnih karakterjev – pa tudi kontrastiranje med dvojico vlog, ki je naložena vsakemu izmed igralcev. Prav jezik je tudi tisti, ki najočitneje podčrtuje humorne nastavke besedila. Mestoma to deluje v prid besedilu, saj razrahlja togo resnost življenjskih situacij in stanj oseb na sceni – sem in tja pa se v uživanju žmohtnih jezikovnih posebnosti za predolgo (včasih za celotne prizore) povsem izgubi zrcaljenje človeške ranljivosti.

Režija določi, da prva tretjina prizorov pretakanja ranjenosti in ranljivosti poteka vedno le v dvojicah, v drugi tretjini so ob Njej prisotni vsi ljubimci sočasno, nato se duhovi razblinijo in ponovno spremljamo dvojice. Čeprav prisotnost vseh ljubimcev v prostoru napeljuje na misel, da Ji polagoma postaja tesno od vseh mimobežnih seksualnih srečanj in se ji že vrti od vseh različnih moških, ki vstopajo v njeno intimo, pa je

dramaturška umestitev te podobe manj sporočilno jasna (jasno je le, da kopičenje (ne)znanih obrazov prežene srečanje s prividom umrlega).

Pogovori po seksu pripovedujejo o življenju, v žalovanju raztreščenem na preštevne kosce. Protagonistka ob trudu, da bi koščke zbrala in zlepila, kdaj kose še dodatno lomi – kdaj drugič pa se ji delci nenamerno sestavijo in postavijo na pravo mesto. Uprizoritev sočutno prisluhne izpovedanim bolečinam in stopa v korak z njimi. Rane se trudi nežno zaceliti s kombinacijo humorja in nepričakovanih pristnih bližin – ter pušča času čas.

Laren Polič Zdravič, Darjan Mihajlovič Cerar, Ivana Percan Kodarin, Jure Kopušar, Tijana Zinajić, Vesna Hauschild, Anja Pišot, Medea Novak, Blaž Valič, Marc O'Halloran, Matic Hrovat, Andrej Zalesjak, Žiga Udir, Igor Remeta, Nina Kuclar Stiković